

קדושת שבת מאמר ד'

וְאֶבְרָהִם אָבִינוּ ע"ה, הוא האיר
 התחלת זריחת האור
 בלבבות ד'ישראל', וזהו תפלת שחרית
 שתקן (ברכות כו, ב), דהוא ההפך
 בהתחלת השתדלותו שיוצא אדם
 לפעלו', ידע דהכל מה' יתברך, פי
 (ישעיהו כו, יב) גם כל מעשינו פעלת לנו,
 ואלמלא הקדוש ברוך הוא עזרו אינו
 יכול לוי', וגם ההשתדלות הוא מה'
 יתברך, שהוא הנותן לך כח לעשות
 חיל^א ולהשתדל.

וזהו התחלת היקדות, שמפיר שאין לו
 משלו כלום, וכמו שאמר אברהם
 (בראשית יח, כז) ואנכי עפר ואפר, וכמו
 שנאמר^ב כי לא מרבכם וגו' כי אתם
 המעט וגו', שאתם ממעטים עצמכם^ג.
 דעכו"ם סובר שהוא פועל בהשתדלותו
 וכחו ועצם ידו עשה לו, וכשיתגדל הוא
 מצד רבו וגדלו, מה שאין בן ישראל
 יודעים דה' יתברך הוא המשפיע, ואין
 להם משלהם כלום.

פרי צדיק פדיון הבן (סוף פ' בא)

קדש לי כל בכור וגו' להבין למה נלטה משה
 רבינו קדש וגו' ולא כ' דבר אל בני
 ישראל וגו'. אך מלינו גבי בכור בהמה דאף דאי לא
 מקדיש ליה נמי קדיש מ"מ מלוה להקדישו (כמ"ס נדרים
 יג.). ובמילתא (כא פ' טז) הקדישו שחקנל שר
 וכו' ויש להבין למה נלך לקדשו כיון שהא קדוש
 ממעי אמו. אכן מלינו כה"ג גבי קדושת שבת דקביעא
 וקיימא (כמ"ס פסחים ק"ז:) וכו' לדעת כי אי ה'
 מקדשכס וא' (שבת י:) מהנה טובה י"ל בבית גמי
 ושבת שמה וכו' וכמ"ס יום מטחה וקדושה לעמך נחת.
 ומ"מ כ' זכור את יום השבת לקדשו ואמרו (טו"כ
 ר"פ בחוקותי) זכור ששהה שונה בפיו ובגמ' (פסחים
 קו.) לקדשו זכרהו על היין. וכן באן אף שקדושת
 הבכורות מה"י מלוה להקדישו בפה. וכבר אמרנו

פרי צדיק פרשת אמור אות א'

אף בזה"י, שהם המיד כמו במקדש, וזהו אמור אל
 הכהנים וגו' ואמרת אליהם שאף שיש להם קדושה זו
 לריך משרע"ה להכניס בהם קדושה זו, וכמו בקידוש
 בכורות דאף דבכור קדוש מאליו מ"מ מלוה להקדישו
 (כמ"ס פירוכין כ"ט.). וכו' וידבר כ' אל משה קדש
 לי כל בכור שמשו רבינו הולך להכניס הקדושה
 בבכורות, כן קדושת הכהנים שיהיו המיד כמו שהם
 בבמה"ק זאת הקדושה הולך משרע"ה להכניס בהם.